

det ud i Virkeligheden paa. Man skulde jo synes, at det var et rimeligt Forlangende, at den, der bliver udlagt som Barnefader, dog faar det at vide, men efter Vædringsforslaget kan Enhver som helst blive udlagt som Barnefader og som saadan blive indstrevet i Kirkebogen, uden at han faaer det Allermindste at vide derom. Jeg skal tilføie, at der nu kun bliver Tale om, hvad der er indført, i det Tilfælde, hvor der forlanges Alimentationsbidrag, men i det Tilfælde, at der forlanges Alimentationsbidrag, er hun ogsaa efter den nugældende Lovgivning forpligtet til at sige, hvem Faderen er, ellers kan hun ikke faae det. Jeg vil derfor spørge den høitæredede Minister, hvorledes han opfatter dette Vædringsforslag, om det er nok, at Moderen, naar hun kommer og anmelder en vægte Fødsel, saa kun meddeler et Navn, selv om det er et pseudonymt Navn, der ikke eksisterer, og hvorledes man skal forholde sig, naar hun siger, det er Noget, hun ikke veed, hun kjendte ikke Personen; skal hun saa dermed være fri.

De øvrige Udtalelser skal Udvalget selvfølgelig tage under Overveelse; jeg skal ikke komme komme nærmere ind paa dem. Udvalget staar i Grunden mellem en dobbelt Sld. Paa den ene Side komme ærede Medlemmer og bebreide Udvalget, at det ikke er gaaet vidt nok, det maatte gaa meget længere ind paa Moralen og de store Tanker, og paa den anden Side komme ærede Medlemmer og sige, at vi ere gaaede altsfor vidt, at det er aldeles usforsvarligt at vedtage, hvad vi her komme med. Det kan jo være vanskeligt at balancere mellem alle disse Yderpunkter, der komme frem, saa snart man faar en Sag som denne under Behandling, men jeg skal her strag gjøre de ærede Medlemmer, der have talt, opmærksom paa en Misforstaaelse, de gjøre sig skyldige i, og som ogsaa blev og saa blev omtalt af det ærede Medlem fra Wro (Brockenhuus-Schack). Det er dette, at naar Vædringsforslag under Nr. 1 lader Ordet „nødvørtig“ i § 1 udgaa, at dette saa forandrer noget i den bestaaende Lovgivning. Det forandrer jo ikke et eneste Ord i den bestaaende Lovgivning, og hvis de Herrer ville se den bestaaende Lovgivning efter og sammenligne den med, hvad her er foreslaaet, ville de jo se det, saa at jeg ikke behøver bagefter at fortælle, at de Herrer fuldstændig have misforstaaet Sagen. For saa vidt som det Vædringsforslag, som Udvalget har stillet under Nr. 1, bliver vedtaget, vil Paragrafen komme til at lyde saaledes — jeg skal tillade mig at læse de første tre Linier op: „Den Faderen til et udenfor Vægteskab avlet Børn i Overensstemmelse

med Forordningen af 14de Oktober 1763, Nr. Plakat af 6te December 1839 § 1, paa hvilende Forpligtelse til at bidrage til Børnets Underhold, kan for Fremtiden udstrækkes“ o. s. v. Der staar kun det, at det er i Overensstemmelse med Forordningen af 14de Oktober 1763 og Plakat af 1839, at Bidraget skal fastsættes. Bidraget fastsættes jo slet ikke i Henhold til den Lov, der her foreligger, ikke en Dre af Bidraget bliver fastsat efter denne Lov, undtagen det gaar ud over 14 Aars Alderen, mellem 14 og 18 Aars Alderen, og med Undtagelse af det, der vedrører Svangerskabet, ellers bliver det fastsat efter de gamle Væstemmelse og ikke efter det foreliggende Lovforslag. Fordi Forslaget under Nr. 1 vedtages, bliver det ikke en Dre høiere, end det ellers vilde blive. Jeg skal ikke negte, at Bidraget for Fremtiden formodentlig vil blive lidt høiere, thi de gode Øvrigheder i Landet have til Dato havt et mærkværdigt Begreb om, hvad et vægte Børns nødvendige Underhold maa koste, men dette mærkværdige Begreb er blevet retledet af Justitsministeriet ved det Cirkulære til Overøvrighederne, som tidligere er bleven nævnt under Forhandlingerne her. En af de væsentligste Indvendinger mod Vædringsforslaget viser sig altsaa at være en Misforstaaelse, og de andre Udtalelser eller i alt Fald en Del af dem kan jeg, som sagt, undlade at komme ind paa. Fra en Side er det bleven sagt, at naar dette Lovforslag bliver vedtaget, vil det hindre Løssagtigheden, og fra en anden Side er det bleven sagt, at hvis det bliver vedtaget, vil det snarere fremme end hindre Løssagtigheden. Jeg antager, at disse forskjellige Udtalelser fuldstændig kunne ophæve hinanden.

Angaaende den Byrde, der vil komme til at hvile paa Kommunerne, skal jeg kun bemærke, at det er et Spørgsmaal, om der kommer til at hvile meget større Byrder paa Kommunerne, hvis dette Lovforslag bliver til Lov. Jeg kan forstaa de ærede Medlemmer, der indtage et kommunalt Standpunkt. Det kommunale Standpunkt er jo et stort Standpunkt, i alt Fald er det blevet det i de senere Aar, og det er saa naturligt, at det er blevet det, eftersom Udgifterne jo rundt omkring ere i Stigning. Det glæder mig ogsaa, at det kommunale Standpunkt altid gjøres gjældende i enhver Sag, der kommer frem, fordi det virkelig er berettiget. Men vil det da blive saa slemt efter det foreliggende Lovforslag? Ja, sagde det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds (Zeth), det er oplyst i Motiverne, at de Bidrag, der have været Barnefædrene paalagte, ere komne meget sparsomt ind, der er ikke